

ת"פ 39803/09/21 - מדינת ישראל נגד מ' מ'

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 39803-09-21 מדינת ישראל נ' מ'(עציר)

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	מ' מ' (עציר)

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה, בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, והורשע בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיפים 192 ו-382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם וא' מ' (להלן: "המתלוננת") היו נשואים כחצי שנה, והתגוררו יחדיו בעיר טייבה. בתאריך 25.9.2021 בשעות הבוקר דרש הנאשם מהמתלוננת כי תלך לאמו ותברך אותה "בוקר טוב". המתלוננת סירבה, אז צעק עליה הנאשם וגידף את אלוהים. כשהמתלוננת העירה לנאשם לבל ישמעו אותו, הוא השיב לה: "יאללה לך מכאן", ובתגובה אמרה המתלוננת "לך אתה".
3. אז צעק וגידף הנאשם את המתלוננת ואמר לה ללכת, תוך כך הכה בה באמצעות נעל, וזרק כלי זכוכית על רגליה של המתלוננת וזה נשבר. המתלוננת אמרה לנאשם "חלאס חלאס" אך הנאשם המשיך ושבר כלי זכוכית נוספים, והשליכם על הרצפה באומרו למתלוננת "אני לא רוצה אותך ואני אהרוג אותך". בהמשך לאמור, המתלוננת הודיעה לנאשם כי היא מתקשרת למשטרה, אז יצא הנאשם לרכבו, אך הוא שכח את הטלפון הנייד שלו, ולכן שב הביתה אך המתלוננת לא פתחה את דלת הבית עד להגעת השוטרים למקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות שריטות ברגלה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עוה"ד שלומי גרינבוים טען כי תיקון כתב האישום נבע בין היתר מקושי ראייתי. לעניין העונש הפנה ב"כ המאשימה לתמונות החבלות שנגרמו למתלוננת ברגליה (טל/1), עתר למתחם הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל והגיש פסיקה כדי לתמוך בטיעונו. עוד טען ב"כ המאשימה כי המתלוננת והנאשם אינם בקשר עוד, וכי המתלוננת לא הביעה עמדה לעונש.

5. אשר למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם עתר ב"כ המאשימה למקמו בתחתית המתחם מאחר שהודה, לקח אחריות על מעשיו ובכך חסך את עדות המתלוננת ועדים נוספים, וכן חסך מזמנו של בית המשפט. לפיכך עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 10 חודשים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.
6. ב"כ הנאשם, עוה"ד רועי לנג טען שתיקון כתב האישום נבע מסתירות ובעיית מהימנות בעדות המתלוננת, ולאחר דין ודברים מעמיק בין הצדדים. עוד סיפר הסניגור כי הנאשם שהה במעצר באיזוק אלקטרוני במשך כ- 4 חודשים, אך הוא הסגיר את עצמו וביקש להיעצר במעצר ממש כאשר מערך הפיקוח לא יכול היה לפקח עליו עוד, דבר המלמד על ההרתעה שחש הנאשם בעקבות ההליך הפלילי והמורא שלו מפני החוק.
7. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי הלה נעדר עבר פלילי, הודה ולקח אחריות על מעשיו, ואף אם האירוע חמור הוא חד פעמי ונמשך שניות ספורות בלבד, כשבסופו יצא הנאשם מהבית ביוזמתו וחזר רק משום ששכח את הטלפון הנייד שלו.
8. ביחס למתחם העונש ההולם טען ב"כ הנאשם כי זה נע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל וביקש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולהסתפק בימי מעצרו המסתכמים בכשלושה וחצי חודשים, ובשים לב שהנאשם היה מצוי במעצר בית באיזוק אלקטרוני במשך כארבעה חודשים.
9. בדברו האחרון הצטרף הנאשם לדברי בא כוחו, הביע חרטה על מעשיו והבטיח כי לא ישוב יותר לבית המשפט, אלא יחזור לעבוד כמנהל עבודה מוסמך בשיפוצים.
10. אחותו של הנאשם, הגב' ס' מ' סיפרה כי הנאשם עוזר מאוד לאמם שסובלת מבעיות בריאותיות והנאשם טיפל בה וסייע לה מאחר שאביהם נפטר, ולפיכך ביקשה את רחמי בית המשפט עבור הנאשם.

דין והכרעה

11. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בהן הורשע נאשם בנסיבותיהן, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם לעבירות בהן הורשע נאשם, בנסיבותיהן, תוך התחשבות בענישה נוהגת, ולגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם בין היתר בהתחשב בנסיבותיו האישיות.
12. הנאשם הורשע בשתי עבירות כלפי המתלוננת, ועם זאת, כפי שעתרו הצדדים, המעשים כרוכים זה בזה, בוצעו בסמיכות ובקשר הדוק זה עם זה, ולפיכך הם בבחינת "אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

קביעת מתחם העונש ההולם

13. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכות המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, כמו גם לביטחונה האישי בדל"ת אמות ביתה מידי בן זוגה.

14. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה, המחייבת ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה שמטרתו למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

15. ובנסיבות המקרה דנן, הנאשם והמתלוננת היו נשואים תקופה קצרה. ברקע האירוע ויכוח על עניין של מה בכך, לכאורה. אולם, יחסו של הנאשם כלפי המתלוננת עת דרש ממנה לברך את אמו בברכת בוקר טוב, ותגובתו לסירובה, אינם מקלים כלל וכלל, ומעוררי דאגה לבאות. אך בשל סירובה של המתלוננת לבקשתו של הנאשם, תקף אותה הנאשם בכך שהכה אותה בנעל, השליך עליה כלי זכוכית שנשבר, איים להרוג אותה, שילח אותה מהבית, וכל זאת תוך כדי צעקות וגידופים כלפיה. מדובר בשרשרת של מעשים אלימים, ולא באקט אחד, שהביאו לפגיעתה של המתלוננת (אומנם בחבלות קלות). מעשים אלו של הנאשם מצביעים על אובדן עשתונות, זעם וביזוי של המתלוננת שבבסיסם תחושת בעלות עליה, ומכאן חומרתם. משכך, הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

16. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות כלפי בנות זוג שגרמו לחבלה חמורה, במקרים דומים, היא דרך כלל לעונשי מאסר לריצוי בפועל. אפנה לענישה נהגת רלוונטית לענייננו בשינויים המחויבים לקולה וחומרה:

א. ברע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015), נדון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם כלפי בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד, בכך שסטר לזוגתו וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה, ובמקרה נוסף היכה אותה באמצעות חגורה על ישבנה תוך שהפשיל מכנסיה. תסקיר שהוגש מאת שירות המבחן היה חיובי בעיקרו והמליץ על ענישה חינוכית למשיב. בית משפט השלום בתל-אביב קבע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים, והשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ב. ברע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.2011), הורשע נאשם לפי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג בכך שהכה באגרופ בעינה, לאחר שאביה סירב לתת לו כסף עבור הימורים. בית משפט השלום בקריות השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי למשך 12 חודשים, אף שחלפו כשנתיים מביצוע העבירה ובני הזוג חזרו לחיים משותפים. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ג. ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, ואולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (במאסר ממש). ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), עניינו בנאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, ונוכח המלצתו השלילי של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור הנאשם על חומר העונש נדחה.

ה. ברע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021) נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, בכך שהכה אותה באמצעות נעל בית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר ימי או שבועות מאסר ועד 6 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 15 ימי מאסר בפועל, כימי מעצרו. בערעור על קולת העונש שהגישה המאשימה הוחמר עונשו והועמד על 6 חודשי עבודות שירות לאחר התחשבות בנסיבותיו האישיות ומשהתקבל בעניינו תסקיר חיובי.

ו. ברע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021) נדון נאשם שהורשע בתקיפת אשתו סמוך למסגד וגרם חבלה בעינה, על רקע חשדו כי היא בוגדת בו. נקבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשים. נוכח עבר פלילי קודם של הנאשם בעבירות אלימות זוגית, לצד מאסר מותנה בר הפעלה, ותסקיר שלילי מאת שירות המבחן, נגזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חציו במצטבר וחציו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

17. עוד נתתי דעתי אף לפסיקה שהגישה ההגנה שאת חלקה מצאתי רלוונטית, כדלקמן:

א. ברע"פ 4008/20 מירוצ'ניק נ' מדינת ישראל (30.6.2020) שם בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים, תקיפה סתם כלפי בת זוג, תקיפה סתם כלפי בתו וניסיון תקיפה סתם כלפי בת זוג בכך שזרק לעבר בתו מגבת, הכה אותה וזרק בקבוק מים על קיר. בהמשך לאמור, רץ הנאשם אחר אשתו עם סכין ואיים עליה שיירצח אותה ויחתוך את לשונה, וזרק לעברה את הסכין אך זו לא פגעה בה. הנאשם איים להרוג את אשתו ובתו ודחף את אשתו. בהעדר עבר פלילי, גזר בית משפט השלום ברחובות על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלוות, לאחר שבקשתו לביטול הרשעה לאור עיסוקו כמהנדס ונסיבותיו האישיות והרפואיות וחוסר לקיחת האחריות. ערעור שהגיש הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין נדחו וכך גם בקשת רשות.

ב. ברע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21.1.2013) הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפה חבלנית של בת זוג, שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בן משפחה, איומים, היזק לרכוש בזדון. במסגרת האישום הראשון השליך הנאשם על אשתו מזונות שונים, הכה אותה באגרופים, איים עליה וגידף אותה ובהמשך השליך וריסק חפצים שונים ברחבי הבית. הנאשם אף השליך לעבר ראשה של המתלוננת חלקי ארון, סטר לה, הכה אותה באמצעות אגרופיו והרים את חולצתה עד שנקרעה. אז הוביל הנאשם את אשתו למיטה שלהם, הסיר מעליה את מכנסיה ותחתוניה ובעט בירך שלה. כחודש וחצי לאחר האישום הראשון הנאשם דחף את אשתו מחוץ לביתם, נעל את הדלת והותיר את אשתו מחוץ לבית בעקבות כך שלא אהב את האוכל שהכינה לו. בהעדר עבר פלילי, ובהתחשב בתסקיר שירות המבחן שלא בא בהמלצה טיפולית, גזר בית המשפט השלום על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

18. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בנסיבותיהן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

19. לקולה אקח בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, שהוא בן 48 נעדר עבר פלילי מכל סוג. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם.

20. הנאשם היה נתון במעצר החל מיום 25.9.2021 ועד ליום 2.11.2021 אז שהה במעצר באיזוק אלקטרוני. ביום 15.3.2022 נעצר לבקשתו, במעצר ממש ומאז עצור הנאשם עד עתה. העבודה כי הנאשם ביקש מיוזמתו להיעצר כשמערך הפיקוח לא יכול היה להמשיך לפקח עליו באיזוק אלקטרוני, מצביעה על הרתעה מההליך הפלילי ועל מורא הנאשם מהחוק.

21. נתתי דעתי לדברי אחותו של הנאשם שסיפרה כי הוא מטפל באמו ותומך בה.

22. נודע מבאי כוח הצדדים, כי הנאשם לא יצר קשר עם המתלוננת מאז האירוע, והמתלוננת לא הביעה עמדה לעניין העונש.

23. מנגד חשוב לזכור כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו, ולכן קיים קושי להעריך אם קיימת הפנמה של חומרת מעשיו מצדו, האם הוא עבר תובנות כלשהן, ומה הסיכון הנשקף ממנו בעתיד במצבים דומים, במיוחד בשים לב לצורך של הנאשם בשליטה במתלוננת כפי שמשתקף באירוע.

24. במכלול השיקולים דלעיל, מצאתי כי נכון לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, בהעדר הליך טיפולי כלשהו ומשלא ידועה מידת מסוכנותו.

נוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 7 חודשים, בקיזוז ימי מעצרו החל מיום 25.9.2021 ועד ליום 2.11.2021, ומיום מעצר ב- 15.3.2022, לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. על הנאשם לשלם למתלוננת פיצוי בסך 2,500 ₪. הפיצוי ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.10.2022, או 25 ימי מאסר תמורתו.

המאשימה תעדכן את המזכירות בפרטי המתלוננת וכן תעדכן את המתלוננת על אודות הפיצוי שנפסק לטובתה.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב אייר תשפ"ב, 23 מאי 2022, במעמד הנוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אורית מנצ'יקובסקי, ב"כ הנאשם עו"ד חיכמאת מואסי ממשרדו של רועי לנג מהסנגוריה הציבורית והנאשם הובא ע"י שב"ס.